

Αχιλλέας Έλλη Ζακόπουλος

Περιεχόμενα

Αχιλλέας Έλλη Ζακόπουλος	1
[00:00:00- 00:02:22] Ιστορία λουτρών	1
[00:02:48-00:04:17] Χωριό Κακό.....	1
[00:05:49-00:07:12] Νεράιδες.....	2

[00:00:00- 00:02:22] Ιστορία λουτρών

Υπήρχε ένας βοσκός, ο οποίος εε, σε όλη την περιοχή εκεί έβοσκε τα ζώα του. Και όταν πήγαινε με τα ζώα και πολλές φορές τον πονούσαν τα χέρια του, τα αυτά. Έβαζε πολλές φορές εκεί που έβγαινε ο ατμός τα χέρια του, εκεί που έβγαινε ζέστη και τα λοιπά και ένιωθε ανακούφιση. Και από στόμα σε στόμα το είπαν αυτό και άρχισαν να το καλλιεργούν και στην αρχή είχαν φτιάσει κάτι παράγκες εκεί. Ξύλινα δηλαδή κατασκευάσματα και συγκέντρωναν τον ατμό και μένανε μέσα και.. Και δίπλα από εκεί από τις λουτήρες. Και δίπλα από τις λουτήρες είχαν φτιάσει άλλες παράγκες, που μένανε οι αυτοί οι λουόμενοι ας πούμε. Όμως ε, έπεσε ένας βράχος από πάνω και όπως ήταν ξύλινες οι σκεπές, έπεσε ένα ξύλο και τρύπησε μία εβραιοπούλα που ήταν συνοδός εκεί. Μία σανίδα έπεσε και της χτύπησε το πόδι. Και έκτοτε μετέφεραν τα ξύλινα, τις παράγκες εδώ. Τις μετέφεραν έξω, εκεί που είναι τώρα ο κοινοτικός χώρος. Εκεί ήτανε δύο. Αυτό το οίκημα που ήτανε έτσι, δεν χρησιμοποιείται τότε και αυτό που ήταν στην εκκλησιούλα κοντά. Εεε αυτό είναι καινούριο. Παλιά ήταν ένα άλλο διώροφο, αυτό κατεδαφίστηκε και έγινε καινούριο. Τα άλλα τα παλιά είναι εκείνα που είχε φτιάσει ο αδερφός του πατέρα μου εδώ, τα είχε πάρει για δέκα χρόνια με την προϋπόθεσή να τα φτιάσει και μετά ανήκαν αυτά στο, στην κοινότητα, και κάθε φορά έβγαιναν σε δημοπρασία και τα έπαιρνε άλλος. Έτσι ξεκίνησαν τα λουτρά.

[00:02:48-00:04:17] Χωριό Κακό

- Μας είπε ένας κύριος στα λουτρά πως το χωριό απέναντι το έλεγαν «Κακό».
- Είναι το κακό που έγινε, που βούλιαξε.

- Δεν το λέγανε πρώτα κακό αλλά αυτό που συνέβη επικράτησε να λένε στο Κακό στο Κακό και έμεινε.
- Ναι, είναι αυτό που βούλιαξε και γι' αυτό το λένε Κακό. Και όταν περνούσαμε εμείς μικρά. Αυτό ήταν και αστείο να το λέμε. Έλεγαν, εδώ πέρα που ήταν σπίτια και αυτά: « Είναι ένας κόκορας που κελαηδάει ακόμα, ο κόκορας. Και μεις πηγαίναμε για ν' ακούσουμε που είναι ο κόκορας.
- Από χρόνια ο ακόμα ο κόκορας και κελαηδάει, παράλογο! Για να δείξουνε ότι εδώ υπήρχε , αυτό μάλλον επικράτησε να λέγεται για να δείξουν ότι υπήρχε εκεί ζωή.
- Το μέρος εκεί, ξεκόβεται και ξεκόβεται. Πηγαίναμε Πυρσόγιαννη από κει πηγαίναμε. Αλλά κόπηκε τώρα ο δρόμος δεν πηγαίνουμε από εκεί. Γιατί εγώ ήμουν στην Οικοκυρική και πηγαίναμε από εκεί. Αλλά μετά από όλα αυτά ο δρόμος χάλασε. Δεν πάει ο κόσμος τώρα ούτε τα αυτοκίνητα. Μόνο εμείς πηγαίναμε τότε λίγο, μετά σιγά σιγά.. Και περνούσα εγώ από εκεί και έλεγα: «Που να ακούσουμε κανέναν κόκορα εδώ, χαζομάρες»

[00:05:49-00:07:12] Νεράιδες

- Μήπως θυμάστε, εσείς που είστε γυναίκα, γιατί γράφουμε και ιστορίες μυθοπλασίας. Μήπως θυμάστε καμιά ιστορία να λέει η μαμάς σας για νεράιδες;
- Όχι.
- Δεν λέγανε δεν θυμάμαι.
- Είχαμε μία γυναικούλα εδώ η οποία ήτανε λίγο, είχε τρία αγόρια οι οποίοι ήτανε βοσκοί. Και αυτή έτσι μία φορά που ένας από τους γιούς της είχε κακοπάθει είπε: « Μου το πήραν οι ξωτικές». Και έδειχνε και ένα σημείο: « Εκεί, εκεί είναι νεραΐδες». Γιατί αυτός έβγαινε με τα ζώα εκεί.
- Τον πειράζαμε αυτόν, τον πειράζαμε γιατί είχε χάσει.
-